Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

30 март 2023 година*

„Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, букви а) и в) — Доставка на стоки и услуги, извършвана възмездно — Член 9, параграф 1 — Понятие за данъчнозадължено лице и за икономическа дейност — Община, която организира развитието на енергията от възобновяеми енергийни източници на нейната територия в полза на жителите на тази община, които са собственици на недвижими имоти и са заявили желание да бъдат оборудвани със системи за енергия от възобновяеми източници — Собствено участие от тези лица в размер на 25 % от подлежащите на субсидиране разходи без възможност да се превиши максималният размер, договорен между общината и заинтересования собственик — Възстановяване на 75 % от подлежащите на субсидиране разходи, което общината получава като субсидия от компетентното воеводство — Член 13, параграф 1 — Липса на данъчно облагане на общините за дейностите или сделките, с които те се ангажират като държавни органи“

По дело C-612/21

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд, Полша) с акт от 16 април 2021 г., постъпил в Съда на 30 септември 2021 г., в рамките на производство по дело

Gmina O.

срещу

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: M. L. Arastey Sahún, председател на състав, N. Wahl (докладчик) и J. Passer, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: полски.

като има предвид становищата, представени:

– за Gmina O., от J. Wyrzykowski, doradca podatkowy,

– за Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, от B. Kołodziej, D. Pach и T. Wojciechowski,

– за полското правителство, от B. Majczyna, в качеството на представител,

– за Европейската комисия, от A. Armenia и U. Małecka, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 10 ноември 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 2, параграф 1, на член 9, параграф 1, на член 13, параграф 1 и на член 73 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3; ОВ L 249, 2012 г., стр. 15; ОВ L 323, 2015 г., стр. 31 и ОВ L 146, 2021г., стр. 78).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Gmina O. (наричана по-нататък „община O“.), намираща се в Полша, и Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (директор на служба „Национална данъчна информация“, Полша) по повод на адресираното до тази община тълкувателно данъчно становище относно облагането ѝ с данък върху добавената стойност (ДДС) във връзка със сделки, състоящи се за посочената община в сключването на договори с някои от жителите ѝ за инсталирането на системи за енергия от възобновяеми енергийни източници (наричани по-нататък „СЕВЕИ“) в техните недвижими имоти срещу заплащане на възнаграждение от тези жители.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Член 2, параграф 1 от Директива 2006/112 предвижда:

„Следните сделки подлежат на облагане с ДДС:

а) възмездната доставка на стоки на територията на дадена държава членка от данъчнозадължено лице, действащо в това си качество;

[…]

в) доставката на услуги, извършвана възмездно на територията на държава членка от данъчнозадължено лице, действащо в това си качество;

[…]“.

4 Съгласно член 9, параграф 1 от тази директива:

„Данъчнозадължено лице“ означава всяко лице, което извършва независима икономическа дейност на някое място, без значение от целите и резултатите от тази дейност.

Всяка дейност на производители, търговци или лица, предоставящи услуги, включително в областта на минното дело и земеделието, и дейностите на свободните професии [или приравнените на тях] се счита за „икономическа дейност“. Експлоатацията на материална и нематериална вещ с цел получаване на доход от нея на постоянна основа се счита по-специално за икономическа дейност“.

5 Съгласно член 13, параграф 1 от посочената директива:

„Държавите, регионалните и местни органи и други публичноправни субекти не се разглеждат като данъчнозадължени лица по отношение на дейностите или сделките, с които се ангажират като държавни органи, дори когато събират данъци, такси, вноски или плащания във връзка с тези дейности или сделки.

Въпреки това, когато се ангажират, дори когато събират данъци, такси, вноски или плащания във връзка с такива дейности или сделки, те се считат за данъчнозадължени лица по отношение на тези дейности или сделки, при което третирането им като данъчно незадължени лица би довело до значителни нарушения на правилата за конкуренцията.

Във всеки случай тези публичноправни субекти се разглеждат като данъчнозадължени лица по отношение на дейностите, изброени в приложение I, при условие че тези дейности не се извършват в такъв малък мащаб, за да бъдат определени като незначителни“.

6 Член 73 от Директива 2006/112 има следния текст:

„По отношение на доставката на стоки или услуги, различни от посочените в членове 74—77, данъчната основа включва всичко, което представлява насрещна престация, получена или която следва да бъде получена от доставчика срещу доставката, от клиента или трето лице, включително субсидии, пряко свързани с цената на доставката“.

Полското право

7 Ustawa o podatku od towarów i usług (Закон за данъка върху стоките и услугите) от 11 март 2004 г. (Dz. U., 2004 г., бр. 54, позиция 535), в редакцията му, приложима към спора в главното производство (наричан по-нататък „Законът за ДДС“), има за цел да транспонира Директива 2006/112 в полското право.

8 Член 29a, параграф 1 от този закон, който се отнася до данъчната основа, гласи:

„Освен в случаите по параграфи 2, 3 и 5, членове 30a—30c, 32, член 119 и член 120, параграфи 4 и 5, данъчна основа е всичко, съставляващо насрещна престация, която доставчикът на стоки или услуги е получил или трябва да получи за продажбата от приобретателя, получателя на услугата или трето лице, включително получените дотации, субсидии и други допълнителни плащания с подобен характер, които оказват пряко влияние върху цената на доставяните стоки или извършваните услуги от данъчнозадълженото лице“.

9 Член 400a, параграф 1 от ustawa Prawo ochrony środowiska (Закон за опазване на околната среда) от 27 април 2001 г. (Dz. U., 2001 г., № 62, позиция 627), в редакцията му, приложима към спора в главното производство, предвижда:

„Финансирането на опазването на околната среда и управлението на водите обхваща:

[…]

21. проектите, свързани с опазване на качеството на въздуха;

22. подпомагане на използването на местни възобновяеми енергийни източници и внедряването на по-благоприятни за околната среда енергоносители;

[…]“.

10 Член 403, параграф 2 от тази директива гласи:

„Собствените задачи на общините включват финансиране на опазването на околната среда в рамките по член 400, параграф 1, точки 2, 5, 8, 9, 15, 16, 21—25, 29, 31, 32 и 38—42 със суми, не по-малки по размер от приходите от таксите и санкциите по член 402, параграфи 4, 5 и 6, които представляват общински приходи, намалени с натрупания излишък от приходите, прехвърлени към воеводските фондове […]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

11 Общината O., която има номер за регистрация по ДДС в Полша, сключва с един град със статут на община и с две други общини, също разположени в Полша, споразумение за партньорство за осъществяване на проект за изграждане на СЕВЕИ на територията на тези четири административно-териториални единици (наричан по-нататък „проектът“).

12 Проектът е част от регионалната оперативна програма на съответното воеводство за периода 2014—2020 г. и има за цел да предостави възможност за преход към нисковъглеродна икономика. Градът със статут на община, в качеството си на водещ участник в проекта, сключва от името на четирите заинтересовани административно-териториални единици споразумение за финансиране на проекта с това воеводство. Съгласно това споразумение ръководителят на проекта получава субсидия от воеводството, която покрива само част от подлежащите на субсидиране разходи, след което той предоставя на своите партньори полагаемата им се част. Що се отнася до община O., тя получава финансиране в размер на 75 % от общите подлежащи на субсидиране разходи.

13 Всяка административно-териториална единица, страна по споразумението, извършва плащания отделно към избраното след проведена процедура за възлагане на обществена поръчка предприятие, което в съответствие с това издава фактури на отделните общини в зависимост от предмета на съответното възлагане.

14 За частта, която остава за нейна собствена сметка, всяка административно-териториална единица, страна по споразумението, е свободна да определя условията за финансирането си. Община O. решава да получи от собствениците на недвижимите имоти, които са подали заявление за инсталиране на СЕВЕИ, вноска в размер на 25 % от подлежащите на

субсидиране разходи, без обаче да е възможно да се надвишава максималната уговорена стойност по договора. Освен това в типовия договор, сключен от община O. със съответните собственици, се предвижда, че всички инсталирани СЕВЕИ ще останат нейна собственост за срока на изпълнение на проекта, тоест в продължение на пет години, считано от датата на получаване на последното плащане, което общината ще получи като възстановяване на полагащата ѝ се част от субсидиите, изплатени от съответното воеводство. В края на този период правото на собственост върху СЕВЕИ се прехвърля на собственика на съответния недвижим имот.

15 Именно в този контекст община O. отправя до директора на служба „Национална данъчна информация“ искане за тълкувателно данъчно становище, за да установи дали вноската, заплатена от заинтересованите собственици, и получената от нея субсидия от съответното воеводство трябва да бъдат освободени от ДДС.

16 В издаденото на 7 август 2019 г. тълкувателно данъчно становище директорът на служба „Национална данъчна информация“ приема, че община O. трябва да се квалифицира като „данъчнозадължено лице по ДДС“ в рамките на разглежданите в главното производство сделки.

17 Община O. оспорва по съдебен ред това тълкувателно данъчно становище пред Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Воеводски областен административен съд, Варшава, Полша). Със съдебно решение от 10 юли 2020 г. последният отхвърля жалбата, като приема, че в рамките на разглежданите в главното производство сделки тази община упражнява икономическа дейност и че тази дейност не се извършва от община O. в качеството ѝ на орган на публична власт.

18 Община O. подава касационна жалба срещу това решение пред запитващата юрисдикция Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд, Полша).

19 На първо място, този съд иска да установи какви са последиците, що се отнася до евентуалното упражняване на икономическа дейност от община O., които се извеждат от обстоятелството, че тази община е страна по договора, сключен с предприятието, спечелило обществената поръчка, като тя извършва разплащания на дължимите на това предприятие суми, за което получава издадена на нейно име фактура от него. На второ място, ако се предположи, че последната община действително упражнява такава дейност, този съд иска да се установи дали разглежданите в главното производство сделки са извършени в рамките на публичноправен режим. На трето място, приемайки, че става въпрос за икономическа дейност, която не се извършва в рамките на такъв режим, запитващата юрисдикция иска да се установи как се определя данъчната основа за тези сделки.

20 При тези условия Fővárosi Törvényszék (Върховен административен съд) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли разпоредбите на Директива [2006/112], и по-специално член 2, параграф 1, член 9, параграф 1 и член 13, параграф 1 от нея, да се тълкуват в смисъл, че община (орган на публична власт) действа в качеството на данъчнозадължено лице по ДДС, когато реализира проект, чиято цел е увеличаване на дела на възобновяемите енергийни източници, задължавайки се по силата на гражданскоправен договор, сключен със

собственици на недвижими имоти, да изгради и инсталира [СЕВЕИ] в техните недвижими имоти и след изтичане на определено време да прехвърли правото на собственост върху тези системи на собствениците на недвижими имоти?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: трябва ли в данъчната основа по смисъла на член 73 от тази директива да се включи получената от община (орган на публична власт) субсидия от европейски средства за реализиране на проекти за използване на възобновяеми енергийни източници?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

21 С първия въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 2, параграф 1, член 9, параграф 1 и член 13, параграф 1 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че е налице облагаема с ДДС доставка на стоки и услуги, когато дадена община доставя и инсталира чрез посредник СЕВЕИ в полза на нейни жители, които като собственици са заявили желание да бъдат оборудвани с такива съоръжения, след като с тази дейност не се цели получаване на доход на постоянна основа и след като вследствие на тази дейност посочените жители трябва да заплатят частично максимум само една четвърт от направените разходи, като остатъкът се финансира с публични средства.

22 В самото начало следва да се припомни, че запитващата юрисдикция, която единствена е компетентна да прецени фактите, следва да определи естеството на разглежданите в главното производство сделки (решение от 13 януари 2022 г., Termas Sulfurosas de Alcafache, C-513/20, EU:C:2022:18, т. 36).

23 При все това обаче Съдът трябва да предостави на тази юрисдикция всички насоки за тълкуване на правото на Съюза, които могат да бъдат полезни за решаване на делото, с което е сезирана (решение от 15 април 2021 г., Administration de l’Enregistrement, des Domaines et de la TVA, C-846/19, EU:C:2021:277, т. 35 и цитираната съдебна практика).

24 В това отношение, за да попадат в обхвата на Директива 2006/112, дейностите, извършвани от дадена община в контекста на насърчаването на енергията от възобновяеми енергийни източници, трябва, първо, да представляват доставки на стоки или услуги, извършвани възмездно от тази община в полза на нейните жители по смисъла на член 2, параграф 1, букви а) и в) от тази директива, и второ, те да са извършени в рамките на икономическа дейност по смисъла на член 9, параграф 1 от посочената директива, така че посочената община да е действала и в качеството на данъчнозадължено лице.

По наличието на доставка на стоки и на услуги, извършвана възмездно

25 Съгласно постоянната съдебна практика, за да бъде такава сделка „възмездна“ по смисъла на член 2, параграф 1, букви а) и в) от Директива 2006/112, трябва да съществува пряка връзка между доставката на стоки или услуги, от една страна, и реално получена от данъчнозадълженото лице насрещна престация, от друга страна. Подобна пряка връзка е налице, когато между доставчика на стоките или услугите, от една страна, и техния получател, от друга страна, съществува правоотношение, в рамките на което се разменят

насрещни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на доставената стока или услуга, предоставена на получателя (вж. в този смисъл решение от 15 април 2021 г., Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA, C-846/19, EU:C:2021:277, т. 36).

26 В това отношение, от една страна, следва да се припомни, че за да може тези сделки да се считат за извършени „възмездно“ по смисъла на Директива 2006/112, не е необходимо, както следва и от член 73 от тази директива, насрещната престация за тази доставка на стоки или услуги да е получена пряко от лицето, за което са предназначени стоките или услугите, като тази насрещна престация може да бъде получена и от трето лице (вж. в този смисъл решение от 15 април 2021 г., Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA, C-846/19, EU:C:2021:277, т. 40 и цитираната съдебна практика).

27 От друга страна, обстоятелството, че посочените сделки са извършени на цена, по-висока или по-ниска от себестойността, и следователно на цена, по-висока или по-ниска от нормалната пазарна цена, е без значение за квалификацията като възмездна сделка, тъй като това обстоятелство не може да засегне пряката връзка между доставките, които са или трябва да бъдат извършени, и насрещната престация, която е получена или която следва да бъде получена, чиято стойност е определена предварително и съгласно ясно установени критерии (вж. в този смисъл решение от 15 април 2021 г., Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA, C-846/19, EU:C:2021:277, т. 43 и цитираната съдебна практика).

28 В конкретния случай от направените от запитващата юрисдикция уточнения е видно, че Община O. възлага на спечелилото обществената поръчка предприятие да достави и инсталира СЕВЕИ в недвижимите имоти на собствениците, декларирали своя интерес да участват в тази инициатива. В това отношение следва да се посочи, че прехвърлянето на собствеността върху такива системи представлява доставка на стоки по смисъла на член 14 от Директива 2006/112 и че предоставянето за ползване на тези системи представлява доставка на услуги по смисъла на член 24, параграф 1 от тази директива.

29 Несъмнено наличието на договор, сключен между община O. и това предприятие, относно инсталирането на СЕВЕИ и прехвърлянето на правото на собственост от едната на другата страна по договора в срока на неговото изпълнение позволява да се приеме, че посоченото предприятие е сключило възмездно сделка в полза на посочената община, като се има предвид, че освен това същата община получава на това основание от същото предприятие и издадена от него нарочна фактура, която самата тя заплаща. С оглед на изложените в предходната точка съображения тази сделка включва отчасти доставка на стоки на община O., а именно на СЕВЕИ, на които последната става собственик, и отчасти доставка на услуги, състояща се в инсталирането на тези СЕВЕИ върху недвижимите имоти на съответните жители. Предимството, предоставено на тази община като насрещна престация за плащането, се състои не само в правото на собственост върху посочените СЕВЕИ, но и в подобряването на качеството на живот на жителите ѝ като цяло поради начин на производство на енергия, който е по-благоприятен за околната среда.

30 Не е изключено обаче собствениците на недвижимите имоти, върху които са били или ще бъдат инсталирани СЕВЕИ, да са крайните получатели на тези доставки на стоки и на услуги, които в този случай биха били извършени от община O. при посредничеството на

избраното след провеждането на процедурата за възлагане на обществена поръчка предприятие, като това обстоятелство следва да бъде установено от запитващата юрисдикция.

31 Всъщност страните не спорят, от една страна, че съгласно договора, сключен между всеки от жителите и тази община, тези жители стават собственици на СЕВЕИ след приключването на проекта и че се ползват от съоръженията от момента на инсталирането им и от друга страна, че по принцип вноските на посочените жители са в размер на 25 % от подлежащите на субсидиране разходи, без обаче този процент да може да надхвърля уговорената в посочения договор сума за целите на заплащането на доставката на тези СЕВЕИ и за тяхното инсталиране, както е посочено в точка 14 от настоящото решение. В това отношение, с оглед на цитираната в точки 25—27 от настоящото решение съдебна практика, не е от значение нито фактът, че трето лице, а именно съответното воеводство, поема 75 % от разходите, подлежащи на финансиране чрез изплатена на община O. субсидия, нито фактът, че сборът от всички суми, съответстващи на посочените процентни ставки от 25 % до 75 %, е по-малък от цената на договора за възлагане на обществената поръчка, т.е. от действително направените от тази община разходи в полза на спечелилото обществената поръчка предприятие, предвид обстоятелството че както вноските на посочените жители, така и субсидията от това воеводство, се отнасят само до подлежащите на субсидиране разходи, а не до действителните разходи като цяло.

32 Ако с оглед на тези съображения запитващата юрисдикция стигне до извода, че община O. извършва възмездно доставка на стоки и услуги в полза на своите жители по смисъла на член 2, параграф 1, букви а) и в) от Директива 2006/112, тя ще трябва да определи дали тези сделки се извършват в рамките на икономическа дейност, като се има предвид, че съгласно съдебната практика дадена дейност може да се квалифицира като „икономическа дейност“ по смисъла на член 9, параграф 1, втора алинея от тази директива само ако съответства на някоя от сделките, посочени в член 2, параграф 1 от същата директива (решение от 15 април 2021 г., Administration de l’Enregistrement, des Domaines et de la TVA, C-846/19, EU:C:2021:277, т. 32 и цитираната съдебна практика).

По извършването на доставка на стоки и на услуги в рамките на икономическа дейност

33 В самото начало е важно да се припомни, че като разкрива ясно обхвата на приложното поле на понятието „икономическа дейност“, анализът на текста на член 9, параграф 1 от Директива 2006/112 уточнява и обективния характер на това понятие, в смисъл че дейността се разглежда сама за себе си, независимо от нейните цели или резултати (решение от 25 февруари 2021 г., Gmina Wrocław (Преобразуване на правото на ползване), C-604/19, EU:C:2021:132, т. 69 и цитираната съдебна практика).

34 Така дадена дейност се квалифицира по принцип като „икономическа“, когато се осъществява редовно и срещу получавано от доставчика възнаграждение (решение от 15 април 2021 г., Administration de l’Enregistrement, des Domaines et de la TVA, C-846/19, EU:C:2021:277, т. 47 и цитираната съдебна практика).

35 Имайки предвид трудността да се състави прецизно определение за икономическа дейност, следва да се анализират всички условия, при които тя се извършва (вж. в този смисъл решение от 12 май 2016 г., Gemeente Borsele и Staatssecretaris van Financiën, C-520/14, EU:C:2016:334, т. 29 и цитираната съдебна практика), като всеки отделен случай се

подложи на индивидуална преценка, вземайки предвид типичното поведение на даден предприемач, действащ в съответната област, тоест в конкретния случай поведението на инсталиращия СЕВЕИ

36 Във връзка с това, първо, следва да се отбележи, че докато предприемачите имат за цел да извадят от дейността си доходите на постоянна основа (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2021 г., AJFP Sibiu и DGRFP Braşov, C-655/19, EU:C:2021:40, т. 27—29 и цитираната съдебна практика), община O. посочва в искането си за издаване на тълкувателно данъчно становище, както е видно от акта за преюдициално запитване, че няма намерение редовно да предоставя услуги по инсталиране на СЕВЕИ и че не е наела и не възнамерява да наема работници за тази цел, което отличава настоящото дело от делата, по които предоставяните от общини услуги са били с постоянен характер.

37 Второ, от представените от запитващата юрисдикция доказателства е видно, че община O., изглежда, се ограничава до това да предложи на жителите си, собственици на недвижими имоти, които могат да бъдат заинтересувани от СЕВЕИ в рамките на регионална програма, предназначена да способства прехода към нисковъглеродна икономика, да доставя и инсталира тези СЕВЕИ в техните недвижими имоти посредством предприятие, избрано след провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка, срещу заплащане на вноска от тяхна страна на тези собственици, която не надвишава 25 % от подлежащите на субсидиране разходи, свързани с тази доставка и със съответното съоръжение, като във връзка с това тази община заплаща възнаграждение на въпросното предприятие за същите доставки и инсталиране на съоръженията по пазарни цени.

38 Съдът вече е имал обаче повод да постанови, че когато с вноските, които събира, дадена община възстановява само малка част от направените разходи, като останалата част от тях се финансира с публични средства, разликата, съществуваща между тези вноски и сумите, получени като насрещна престация за доставените услуги, навежда на мисълта, че заплащаните вноски трябва по-скоро да се приравнят на административна такса, отколкото на възнаграждение (вж. в този смисъл решение от 12 май 2016 г., Gemeente Borsele и Staatssecretaris van Financiën, C-520/14, EU:C:2016:334, т. 33 и цитираната съдебна практика). Следователно, дори да се вземат предвид плащанията, отпуснати на община O. от съответното воеводство, които се отнасят до 75 % от подлежащите на субсидиране разходи, общият размер на сумите, получени от съответните собственици, от една страна, и от това воеводство, от друга страна, в структурно отношение остава по-нисък от общия размер на действително направените от тази община разходи, както бе посочено в точка 31 от настоящото решение, което не съответства на подхода, който евентуално би предприело предприятие, инсталиращо СЕВЕИ, което чрез определените от него цени се старае да покрие разходите си и да извлече марж на печалба. Обратно, посочената община понася само рискове от загуби, без да има перспектива за печалба.

39 Трето, за такова предприятие, инсталиращо СЕВЕИ, не изглежда икономически целесъобразно да задължава получателите на доставките на стоки и услуги да понасят най-много една четвърт от разходите, които това предприятие е направило, като същевременно очаква компенсация чрез субсидия за основната част от оставащите три четвърти от тези разходи. Подобен механизъм не само би поставил бюджета на това предприятие в положение на структурен дефицит, но освен това би създал необичайна несигурност за данъчнозадълженото лице, тъй като въпросът дали и в каква степен трето

лице ще възстанови толкова голяма част от направените разходи, действително остава открит до момента, в който това трето лице ще вземе съответното решение след сключване на съответните сделки.

40 Следователно в конкретния случай не изглежда, освен ако запитващата юрисдикция не установи друго, община O. да извършва икономическа дейност по смисъла на член 9, параграф 1, втора алинея от Директива 2006/112.

По липсата на данъчно облагане, произтичащо от извършването на сделки, с които публичноправен субект се ангажира като държавен орган

41 Тъй като с оглед на посочените съображения община O. не извършва дейност, попадаща в приложното поле на Директива 2006/112, не е необходимо да се определя дали тази дейност би била изключена и от приложното поле на Директивата съгласно член 13, параграф 1 от тази директива.

42 С оглед на изложените съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 2, параграф 1, член 9, параграф 1 и член 13, параграф 1 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не е налице облагаема с ДДС доставка на стоки и услуги, когато дадена община доставя и инсталира чрез посредник СЕВЕИ в полза на нейни жители, които като собственици са заявили желание да бъдат оборудвани със СЕВЕИ, след като с тази дейност не се цели получаването на доходи на постоянна основа и след като вследствие на тази дейност посочените жители следва да заплатят частично максимум само една четвърт от направените разходи, като остатъкът се финансира с публични средства.

По втория въпрос

43 Предвид отговора на първия въпрос не е необходимо да се отговаря на втория въпрос.

По съдебните разноски

44 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

Член 2, параграф 1, член 9, параграф 1 и член 13, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

не е налице облагаема с данък върху добавената стойност доставка на стоки и услуги, когато дадена община доставя и инсталира чрез посредник системи за производство

на енергия от възобновяеми енергийни източници в полза на нейни жители, които като собственици са заявили желание да бъдат оборудвани с тези системи, след като с тази дейност не се цели получаването на доходи на постоянна основа и след като вследствие на тази дейност посочените жители трябва да заплатят частично максимум само една четвърт от направените разходи, като остатъкът се финансира с публични средства.

Подписи